

Перекладач

Автор:

Анатолій Власюк

Перекладач

Анатолій Власюк

П'єса «Перекладач» – про те, що могло трапитись, якби...Історія замовчує, чи зустрілись між собою Гітлер і Сталін. А що було би, якби вони справді зустрілись? А якщо зустрілись, то чому нічого не змінилось і Друга світова війна таки стала доконаним фактом? Це спроба з моральної точки зору подивитися на те, що з нами відбувається і яку роль у цьому відіграють диктатори. Ми можемо вплинути на них чи вони просто виконують нашу волю?

Анатолій Власюк

Перекладач

Юрієві Семенюку

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Перекладач

Гітлер

Сталін

Інші

На сцені вимкнене світло.

Ми швидше здогадуємося, ніж бачимо, що по сцені рухаються люди, щось розставляють, лунають окремі вигуки російською та німецькою мовами.

Коли метушня на сцені закінчується, починає лунати музика, яка то наростає, то притишується впродовж усієї п'єси.

Відтак різко вмикається світло.

Ми бачимо кав'ярню кінця тридцятих років ХХ століття в якомусь європейському містечку.

За столом сидять трое. Зліва – ГІТЛЕР. Справа – СТАЛІН. Спиною до нас – ПЕРЕКЛАДАЧ.

Ми не чуємо слів ГІТЛЕРА і СТАЛІНА, лише можемо спостерігати за їхніми жестами. Натомість голос ПЕРЕКЛАДАЧА звучить ніби з гучномовця, але складається враження, що записаний напередодні, а магнітофонна стрічка то пришвидшує хід, то загальмовує його.

ГІТЛЕР (голосом ПЕРЕКЛАДАЧА, і так завжди). Здається, ми зустрілися тут не для того, щоби згадувати наше дитинство.

СТАЛІН (голосом ПЕРЕКЛАДАЧА, і так завжди). Інколи треба згадувати дитинство, щоби зрозуміти, ким ти є зараз і ким можеш стати в недалекому майбутньому.

ГІТЛЕР (різко). Ніколи не любив філософів! Філософи програють війни! (Змінивши тон). Втім, зараз кожний, хоче він того чи ні, стає філософом.

СТАЛІН (іронічно). Філософія сама по собі є квінтесенцією життя. Знаєте, коли найбільше стаєш філософом? Коли тобі залишилося мало, зовсім мало жити, коли тебе прирекли на страту, а ти навіть не знаєш, коли тебе точно розстріляють.

ГІТЛЕР (не помічаючи іронії співрозмовника, меланхолійно). Це філософія приречених, яка є руйнівною.

Деякий час вони мовчать.

Мелодія виривається назовні, стає дуже гучною.

У глибині сцени дзвенять пляшки, але нікого й нічого не видно.

ГІТЛЕР різко встає з-за столу, робить декілька різких рухів узад-вперед (актор повинен постаратись і викликати сміх у залі – авт.), потім знову сідає за стіл.

Кінець ознакомительного фрагмента.

Купити: https://tn.knigapoisk.com/vlasyuk_anatol-y/perekladach

надано

Прочитайте цю книгу цілком, купивши повну легальну версію: [Купити](#)